

БУДДІЙСЬКІ ТА ХРИСТІАНСЬКІ НАСТАНОВИ ЩОДО ЖИТТЯ У СУСПІЛЬСТВІ

Постановка проблеми. Релігія – є невід’ємною проблемою нашого життя. Буддизм і християнство одні із провідних релігій світу. Буддизм – це релігійне і одночасно філософське вчення. Головною думкою буддизму є думка про спонукання духу. Буддисти називають своє вчення Дхарма, а термін буддизм ввели в дев’ятнадцятому столітті європейці. Християнство – один з напрямків єдинобожжя, який входить в групу авраамічних релігій. Характерною особливістю християнства, яка відрізняє його від інших напрямків єдинобожжя, є віра в Ісуса Христа як втілення і прояв Бога заради спасіння всього людства і людського суспільства і настанови в істині.

Мета. Дослідити буддійські та християнські настанови щодо життя у суспільстві, дізнатися які відмінності розділяють ці дві релігії.

Виклад матеріалу. Буддизм має особливу філософську насиченість. Серед його дослідників навіть виникали суперечки: чим він є – релігією чи філософією. І це небезпідставно, бо індійська філософська думка завжди звернена до релігії, а релігія тяжіє до філософії.

Головним у віровченні буддизму є вчення про чотири благородні істини, що їх відкрив Гаутама у процесі «просвітлення» під деревом мудрості (смоківницею):

1. Життя – це страждання. Народження, хвороби, старість, смерть і навіть сили, що підтримують у нас життя (сканди), повні страждань

2. Причини страждань – бажання, жадоба насолод, невтомний потяг до радощів і надії.

3. Аби позбавитися страждань, слід звільнитися від бажань, подавити в собі будь-які їх прояви.

4. Спосіб позбутися бажань – це наслідування шляху спасіння, що його відкрив Гаутама і виклав у таких восьми принципах:

- правильне розуміння чотирьох благородних істин;
- Правильні прагнення, наміри;
- Правильна мова (подолання обману та утвердження правди);
- Правильна поведінка (не вбивати, не красти, бути людяним);
- Правильний спосіб життя (відповідно до людських чеснот)
- Належні зусилля у прагненні до довершеності (постійно долати будь-які перешкоди на шляху до спасіння);
- Належний стан розуму (самоаналіз життя);
- Правильна медитація (глибоке роздумування над життям, постійне самозречення від земного).

Правильна поведінка (четвертий шлях спасіння) криє в собі п’ять моральних заборон – не вбивати жодної живої істоти, не красти, не обманювати, утримуватися від перелюбства і не вживати п’яних напоїв.

В основу християнської релігії лягла віра в спокутну місію Ісуса Христа, який своєю мученицькою смертю спокутував гріхи людства. Християнство пропонувало своїм прихильникам шлях внутрішнього спасіння: відхід від зіпсованого, гріховного світу в себе, усередину власної особистості; грубим плотським задоволенням протиставляється суворий аскетизм, а зарозумілості й марнославству «сильних світу цього» – свідомо смиренність і покірність. У залежності від способу життя, дотримання всіх релігійних канонів, віри в друге пришестя Христа кожному віддається за заслугами: кому страшний суд, кому небесна кара, кому царство Боже.

Головними настановами щодо життя в християнстві є Євангелія, в якому оповідається земне життя Ісуса Христа, яке спонукає нас до вдосконалення. Біблія складається з послань, які навчають тому, що саме необхідно для спасіння, а також дає Божі настанови. Три перші заповіді показують нам, у чому проявляється любов до Бога, а решта сім заповідей пояснюють нам, як маємо любити своїх ближніх:

1. Нехай не буде в тебе інших богів, окрім мене; Подумай, чи Господь має перше місце в твоєму житті. Чи часто ти про Нього Думаєш?

2. Не взивай намарно ім’я Господа Бога твого; Чи з пошаною ставиш ти до Божого імені, святих осіб, місць, речей?

3. Пам’ятай день святий святкувати; Чи не забувавеш в неділі й великі свята приходити на Святу Літургію? Чи знаходиш час для молитви й діл милосердя?

4. Шануй твого батька і твою матір; Чи любиш і шануєш своїх батьків, родичів, учителів, священників?

5. Не вбивай; Чи дбаєш про своє життя і здоров’я? Чи не чиниш шкоди здоров’ю інших людей?

6. Не чини перелюбу; Чи є ти скромним в усьому, що бачиш, чуєш, говориш і робиш?

7. Не кради; Чи не привласнюєш собі чужих речей? Чи віддаєш позичені або знайдені речі?

8. Не свідчи неправдиво на твого ближнього; Чи не говориш погано про інших? Чи завжди говориш правду?

9. Не пожадай жінки твого ближнього; Чи маєш ти чисті думки й бажання?

10. Не пожадай нічого, що є власністю твого ближнього; Чи шануєш ти чужу власність? Чи не зазриш? Чи за все дякуєш Богові?

Виконуючи Божі заповіді, людина перетворюється, одухотворяється і стає ближчою до Бога. У цьому полягає призначення християнина, у цьому є його виправдання жертвованої смерті Христа. З цим поглядом на людину пов’язане характерне тільки для християнства поняття «таїнства» – особливої культової дії, за допомогою якої «під видимим образом передається віруючим невидима благодать Божа», тобто яке покликане реально ввести божественне в життя людини

Висновок. Буддизм і християнство розділяють нездоланні відмінності: християнство вірить в єдиного Бога Творця, який є особовим Богом. Християнство дивиться на людину, як на істоту, яка потребує спасіння, і не здатна сама себе спасти. На відміну від цього, буддизм не вірить і не визнає Бога як Творця і як особового Бога. Далі стверджує, що людина може спастися власними силами. Це спасіння буддизм бачить у т.зв. нірвані.

Список використаних джерел

1. Лубський В. І. Релігієзнавство : підручник для студ. вузів / В. І. Лубський, В. І. Теремко, М. В. Лубська. Київ: Академвидав, 2006. 432 с
2. Лубський В. І. Релігієзнавство. Підручник 2-ге видання, доповнене. / В. І. Лубський, В. І. Теремко, М. В. Лубська. Київ: Академвидав, 2008. 448 с.
3. Світ мудрості. Хрестоматія з філософії : навч. Посібник //упорядники Г. Орендарчук, М. Шумка. Тернопіль : Астон, 2004. 256 с.